

at den er forkastet, forekommer det mig, at det med langt større Bøgt maatte kunne siges mod Regjeringens Plan; thi den var ganske bestemt gjentagne Gange forkastet af dette Thing, og naar der altsaa stod en Kamp mellem Regjeringens Plan og den af den høitærede Conseilpræsident som forkastet betegnede Plan, er det aabenbart, at det var to forkastede Planer, der freedes med hinanden. Jeg forstaaer aldeles ikke, hvad man kan lægge i et saadant Udtryk, som at det er en forkastet Plan, Talen var om. Man kunde sige, at Flertallets Plan her i Thinget ikke er vedtaget. Dette er fuldkommen rigtigt, men det skete derved, at enkelte Medlemmer reiste sig og erklærede, at da de saae Situationen paa den Maade, som de nærmere betegnede, vilde de for Diebliffet ikke binde sig, og det blev temmelig bestemt udtalt af enkelte af disse Medlemmer, at det var nærmest paa Grund af, at man ansaa de Indrymmelser, der vare gjorte i Flertallets Plan, for at være for store i Forhold til det Formaal, der tilsigtedes. Men denne Plan, som saaledes ganske vist ikke blev endelig vedtagen af Thinget af disse nævnte Grunde overfor Regjeringens ganske vist flere Gange forkastede Plan, er det, som den høitærede Conseilpræsident betegner som en forkastet Plan, som der vedblivende ikke kan være Tale om. Jeg skal nu lægge mit Bidrag til dem, der hidtil ere komne frem, overfor Klargjørelsen af dette Valg den 25de April ved at sige, at saavidt min Erfaring strækker sig, og den rækker dog noget omkring, er det fuldstændig urigtigt, naar det her gjentagne Gange fra Regjeringens Plads er sagt, at Regjeringen ikke fik Svar paa det Spørgsmaal, den havde stillet. Det er fuldstændig urigtigt. Regjeringen fik et fuldt og tydeligt Svar Landet over paa det Spørgsmaal, den havde stillet, om man vilde gaa til Befæstning af Kjøbenhavn mod Søiden ved faste Forter. Derfor svarede der Nei, og det er min Overbevisning, at man vil vedblive at svare Nei. Det er imidlertid et Fremtidsspørgsmaal, men der er svaret et evident Nei af Valgerne. Naar derfor den høitærede Conseilpræsident ikke fandt sig tilfredsstillet ved det Ja, Flertallet fik fra Valgernes Side for sin Plan til Ordningen af Landets Befæstning, saa er det egentlig Noget, som ikke kommer den nuværende høitærede Regjering som saadan synnderlig ved, eftersom den ikke vil udføre denne Plan; men sit Spørgsmaal, om den kunde faae sin Plan udført, har Valgerne svaret bestemt Nei til igjennem de den 25de April skete Valg, og det forekommer mig, at der ikke behøvedes Andet, for at fjerne en saadan Regjering, for at en saadan Regjering skulde anse sig forpligtet til overfor den offentlige Mening at fjerne sig fra de Pladser, hvorpaa den staaer. Ikke desto mindre have vi set den Besynderlighed, at den høie Regjering har forelagt den samme, gjentagne Gange her i Thinget forkastede Plan til ny Forhandling, og atter faaet den forkastet uden

deri at se nogen Afgjørelse af selve Spørgsmaalet. Ligesom nu den høie Regjeringes Stilling til disse forskjellige Planer, som det forekommer mig, i Grunden er meget tydelig, saaledes forekommer det mig ogsaa, at dens politiske Stilling er overordentlig klar. Jeg tror ikke at feile, naar jeg opfatter Regjeringens Stilling saaledes, at det, man egentlig vil værgе sig imod, er, at der paa indirekte Maade sker en bestemt paavisselig Indflydelse fra dette Things Side paa Dannelsen af en ny Regjering; det er egentlig det, man vil værgе sig imod. Forsaavidt dette nu er Tilfældet, kan jeg saa overordentlig godt forstaa den meget ærede Regjeringes Udtalelse gennem den høitærede Conseilpræsident, thi saa er det aabenbart ingen anden end den: Vi blive sidende, som det hed engang i et Ordsprog fra den nuværende franke Præsident: „Jeg er her, og jeg bliver her“. Derfor nu dette Program, som jeg tror den høitærede Regjeringes Stilling er funderen ind til, er udførligt, saa er det jo sin Sag, vi faae det vel at se, det ligger i Fremtiden og kan vel neppe afgjøres gennem en Diskussion, men gennem politisk Handling. Det er nu ogsaa en saadan politisk Handling, som det ærede Medlem for Odense Amt 2den Valgkreds (N. Andersen) har glædet Thinget med at henpege paa. Jeg vil ganske forbigaaende sige, at jeg i høi Grad beundrede dette ærede Medlem i Dag, men endogfaa ved denne Leilighed mere end tidligere, idet det forekommer mig, at han i høi Grad overgik sig selv; men der bliver altid i det ærede Medlems Udvikling visse Punkter, som blive uopklarede; men det ærede Medlem tillod sig at sige, hvad han aabenbart havde fuld Ret til, at han ikke vilde lade sig føre videre, end han selv vilde, han vilde sige, hvad han selv vilde, og ikke svare paa det, Andre spurgte om. Her er heller ikke Stedet til at gjøre Spørgsmaal og give Svar; men jeg tillod mig at bringe et lille Spørgsmaal frem, som det kunde være interessant at faae det ærede Medlem til at besvare. Naar der nu er hentydet til de forskellige Forstaaelser af Grundlovens Ord med Hensyn til foreløbige Love og denne Paragrafs Anvendelse paa Finantsloven, stillede det ærede Medlem sig paa det Standpunkt, Standpunktet af en saadan Anvendelse, som Flertallet i Thinget gjentagende Gange har udtalt sig imod og ganske vist i ingen Henseende synes om, men vistnok snarest vil betegne som efter sin Mening værende Brud paa Grundloven. Derfor nu denne Opfattelse af Grundloven alligevel skulde blive sat i Værk, blive gjort til en politisk Handling — thi saalænge det ikke er Andet end en politisk Dmtale, er det een Ting, men naar det bliver en politisk Handling, bliver det noget Andet — antydede det ærede Medlem, at der fremkom en politisk Situation, som til en vis Grad var afsluttende, idet dette Thing og Valgerbefolkningen ude i Landet havde tabt deres Sag. Det laa omtrent